

Sinteza observațiilor la proiectul de decizie privind procedura de acordare a statutului de notificator de încredere

Proiectul de decizie privind procedura de acordare a statutului de notificator de încredere, elaborat în considerarea art. 23 alin. (1), (4) și (5) din Legea nr. 50/2024¹, a fost publicat în consultare pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM sau *Autoritatea*) în perioada 5 martie – 4 aprilie 2024.

Proiectul de decizie conține elemente procedurale necesare în vederea acordării statutului de notificator de încredere, stabilind procedura efectivă de acordare a statutului de notificator de încredere, precum și procedura de încetare, suspendare și revocare a statutului de notificator de încredere.

În vederea asigurării transparenței deciziilor sale, în conformitate cu prevederile cadrului legal în vigoare ce îi reglementează activitatea, Autoritatea publică, pe pagina sa de internet, un material de sinteză a observațiilor primite cu privire la proiectul supus consultării.

ANCOM a primit observații din partea a doi respondenți. Unul dintre cei doi respondenți a transmis aceste observații sub formă de scrisoare deschisă, formulată de Asociația pentru Tehnologie și Internet - ApTI și semnată împreună cu alte zece organizații: ActiveWatch, Miliția Spirituală, Asociația Respiro Human Rights Research Centre, Asociația Mediawaise Society, CeRe: Centru de Resurse pentru participare publică, Centru pentru Jurnalism Independent – CJI, Expert Forum, Centrul pentru Inovare Publică, Funky Citizens și Asociația CIVICA.

Observațiile primite privesc, în principal, următoarele aspecte:

1. Un respondent propune fie ca formularul-tip să nu includă limba sau limbile oficiale din Uniunea Europeană în care solicitantul deține cunoștințe de specialitate și competențe specifice privind detectarea, identificarea și notificarea de conținut ilegal, fie ca acestea să fie solicitate doar dacă este cazul. Argumentele respondentului sunt: dificultatea de probare în practică a limbilor oficiale cunoscute de solicitant; imposibilitatea de a transmite notificări cu privire la un anumit conținut ilegal străin pentru website-uri în limbi străine pentru care nu a transmis că are competențe lingvistice (obstacol în raportarea conținutului ilegal); inexistența acestei cerințe în DSA.

Răspuns ANCOM: Conform art. 22 alin. (2) lit. (a) din Regulamentul privind serviciile digitale, solicitantul statutului de notificator de încredere trebuie să demonstreze că „are cunoștințe de specialitate și competențe specifice în detectarea, identificarea și notificarea conținutului ilegal”. În cele mai multe cazuri, cunoașterea limbii în care este exprimată informația care constituie conținut ilegal este strâns legată atât de demonstrarea existenței cunoștințelor de specialitate, cât și de expertiza specifică în identificarea unui anumit tip de conținut ilegal. Acest aspect a fost subliniat și pe parcursul analizei informale a aspectelor aferente mecanismului notificatorilor de încredere din Regulamentul privind serviciile digitale, analiză efectuată de mai mulți reprezentanți ai coordonatorilor serviciilor digitale din celelalte state membre ale Uniunii Europene; ca urmare a

¹ privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului (UE) 2022/2065 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 octombrie 2022 privind o piață unică pentru serviciile digitale și de modificare a Directivei 2000/31/CE (Regulamentul privind serviciile digitale), precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 365/2002 privind comerțul electronic

acestei analize, mai mulți coordonatori ai serviciilor digitale (desemnați sau propuși în vederea desemnării) au pus în practică principii similare².

Cu toate acestea, ANCOM consideră că pot exista și excepții și ne referim, cu titlu de exemplu, la situațiile în care înțelegerea și analiza informației care constituie conținut ilegal nu necesită evaluarea unui text scris sau a unui mesaj exprimat verbal (cum ar fi, de exemplu, imaginile care constituie materiale care prezintă abuzuri sexuale asupra copiilor), iar conținutul este considerat ilegal în baza legislației Uniunii Europene direct aplicabile în toate statele membre.

Proiectul de decizie și formularul-tip ce conține domeniile de competență pentru care se consideră că există expertiză au fost modificate pentru a reflecta cazul prezentat mai sus. Atragem atenția că rămâne în sarcina solicitantului să demonstreze că propriile cunoștințe de specialitate și competențe specifice în detectarea, identificarea și notificarea conținutului ilegal nu sunt strâns legate de cunoașterea unei anumite limbi.

În ceea ce privește dificultatea de probare în practică a limbilor oficiale cunoscute de solicitant, prezentăm, cu titlu de exemplu și fără a exclude alte posibilități, următoarele tipuri de dovezi: certificate ale cunoștințelor lingvistice emise de organizații bine cunoscute publicului, dovada absolvirii unor cursuri profesionale susținute în respectiva limbă, dovezi că limba respectivă este folosită frecvent în exercitarea atribuțiilor de serviciu (corespondență, procese verbale ale ședințelor ș.a.) etc.

2. Un respondent solicită completarea art. 4 alin. (5), care prevede că formularul-tip va fi însoțit de documente doveditoare pentru toate informațiile la care se face referire în cuprinsul său, cu exemplificarea nelimitativă a documentelor de înființare a solicitantului, argumentând că, în practică, o parte din informațiile respective se regăsesc în documentul de înființare a solicitantului și astfel este facilitat accesul la procedură pentru solicitant.

Răspuns ANCOM: Confirmăm că, în cazul în care una sau mai multe din informațiile solicitate în formularul-tip pot fi probate cu documentul de înființare a solicitantului, acesta va fi luat în considerare ca dovadă pentru respectivele informații. Acest aspect este valabil și pentru alte tipuri de documente aflate în posesia solicitantului și cu care poate proba mai multe informații din cele precizate în cererea de acordare a statutului de notficator de încredere. Totuși, nu considerăm necesară modificarea proiectului de decizie în sensul propus de respondent, deoarece art. 4 alin. (5) în forma propusă în consultare nu contravine interpretării expuse anterior.

3. Un respondent indică o eroare materială, respectiv trimiterea către art. 4 alin. (4) din cuprinsul art. 5 alin. (2) ar trebui să fie, de fapt, o trimitere către art. 4 alin. (5).

Răspuns ANCOM: Eroarea materială semnalată a fost corectată.

² Prezentăm cu titlu de exemplu:

- ghidul publicat de coordonatorul serviciilor digitale din Irlanda (https://www.cnam.ie/wp-content/uploads/2024/02/20240216_Article22_GuidanceForm_Branded_vF_KW.pdf - a se vedea la pag. 7, cerința ca solicitantul să numească limba/limbile în care va monitoriza platformele online în scopul detectării, identificării și notificării conținutului ilegal);
- precizările publicate de viitorul coordonator al serviciilor digitale din Franța (<https://www.arcom.fr/espace-professionnel/signaleurs-de-confiance-conditions-et-candidatures> - precizarea că notficatorul de încredere poate transmite notificări privind conținut ilegal în alte state membre, atâta timp cât are abilitățile și expertiza necesare (în special limbile și legile țărilor în cauză));
- precizările publicate de coordonatorul serviciilor digitale din Finlanda (<https://www.traficom.fi/en/communications/data-economy-and-digital-services/trusted-flags> - cerința de a indica în cererea de acordare a statutului de notficator de încredere pentru ce state membre ale UE și pentru ce limbă solicită acordarea statutului de notficator de încredere).

4. Referitor la art. 6 din proiectul de decizie, un respondent propune ca, în situația în care, din motive obiective, solicitantul nu poate transmite lămuririle suplimentare în termenul de 5 zile lucrătoare, ANCOM să poată decide prelungirea termenului. De asemenea, propune ca solicitantul căruia i-a fost respinsă cererea ca urmare a faptului că nu a răspuns la solicitarea de lămuriri suplimentare să poată depune o nouă cerere, cu respectarea cerințelor prevăzute în decizie.

Răspuns ANCOM: În ceea ce privește prima propunere, considerăm că pot exista situații excepționale obiective care să necesite un termen mai lung decât cel propus, de 5 zile lucrătoare, pentru transmiterea lămuririlor suplimentare; în consecință, suntem de acord cu propunerea primită și am modificat corespunzător art. 6 alin. (1) din proiectul de decizie.

Referitor la cea de-a doua propunere, confirmăm că respingerea unei cereri, fie pentru că nu este completă (nu conține toate informațiile și/sau dovezile aferente), fie pentru că solicitantul nu a reușit să demonstreze îndeplinirea tuturor condițiilor prevăzute la art. 22 alin. (2) din Regulamentul privind serviciile digitale, nu împiedică respectivul solicitant să revină cu o nouă cerere care respectă cerințele stabilite de Regulamentul privind serviciile digitale. Totuși, nu considerăm necesară modificarea proiectului de decizie în sensul propus de solicitant, deoarece art. 6 alin. (2) în forma propusă în consultare nu contravine interpretării expuse anterior.

5. Un respondent propune ca în situația prevăzută la art. 10 alin. (3) din proiectul de decizie, în care notificatorul de încredere dorește să extindă domeniul său de competență și depune, în acest sens, o nouă cerere, în condițiile stabilite prin decizie, să anexeze la cerere doar documentele noi, care nu au fost transmise odată cu cererea inițială sau care au fost modificate de la data transmiterii cererii inițiale.

Răspuns ANCOM: ANCOM este de acord cu această propunere, în considerarea faptului că ar putea preveni birocratizarea excesivă a procesului de acordare a statutului de notificator de încredere pentru un alt domeniu de competență; proiectul de decizie a fost completat corespunzător prin introducerea unui alineat suplimentar în cadrul art. 4 alin. (6), text care tratează exclusiv această chestiune.

6. Un respondent solicită modificarea art. 11 alin. (3) din proiectul de decizie, astfel încât raportul anual al notificatorului de încredere să poată fi transmis ANCOM într-un termen de până la 5 zile lucrătoare de la data publicării, pentru a acomoda și procedura internă a notificatorului de încredere referitoare la transmiterea documentelor.

Răspuns ANCOM: Suntem de acord cu modificarea propusă și am modificat în consecință proiectul de decizie.

7. Un respondent propune introducerea la art. 12 alin. (6) a precizării „deciziile ANCOM emise în baza prezentei decizii”, considerând această clarificare necesară pentru asigurarea accesului la procedură în mod nediscriminatoriu.

Răspuns ANCOM: Considerăm că propunerea nu aduce un plus de claritate în proiectul de decizie. După cum se cunoaște, în materia dreptului administrativ sunt aplicabile suficiente garanții pentru orice persoană ce ar putea fi nemulțumită de orice decizie a coordonatorului serviciilor digitale, inclusiv prevederile art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr.113/2010, cu modificările și completările ulterioare, text potrivit căruia „(5) Deciziile adoptate în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege din domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio, compatibilității electromagnetice, serviciilor poștale, infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și în celelalte materii date prin lege în competența ANCOM, pot fi atacate în contencios administrativ la Curtea de Apel

București, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Deciziile cu caracter individual pot fi atacate în termen de 30 de zile de la comunicare."

8. Un respondent propune eliminarea alin. (2) al art. 15, având în vedere Decizia ICCJ 45/2020 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Răspuns ANCOM: Observația este bine primită, textul alin. (2) al art. 15 din proiectul de decizie fiind simplificat. Pe de altă parte, pentru a sublinia importanța respectării termenelor stabilite conform proiectului de decizie, a fost ajustat în mod corespunzător alin. (1) al art. 15. Cu această ocazie s-a subliniat că documentele și informările prevăzute în decizie trebuie să fie transmise conform termenelor stabilite prin decizie.

9. Un respondent solicită clarificări referitoare la necesitatea certificării pentru fiecare tip de conținut ilegal prevăzut în subcategoriile incluse în formularul-tip sub o anumită categorie, exemplificând categoria „I. Fapte care privesc minorii”, cu întrebarea dacă va fi nevoie de certificare pentru fiecare tip de conținut în parte (grooming, CSAM, provocări periculoase).

Răspuns ANCOM: Solicitantul statutului de notficator de încredere este cel care poate și trebuie să indice cu precizie tipul sau tipurile de conținut ilegal pe care le poate detecta, identifica și notifica. Indicarea tipului sau tipurilor de conținut ilegal se face prin precizarea cu exactitate a articolelor din legislația în vigoare, națională sau europeană (sau, dacă este cazul, a altor state membre), care califică respectivul conținut drept ilegal. Așadar, nu este necesară certificarea pentru toate sub-categoriile de conținut ilegal exemplificate într-o anumită categorie, dacă solicitantul deține cunoștințe de specialitate și competențe specifice aferente doar uneia sau mai multor sub-categorii, dar nu tuturor din categoria respectivă.

Pentru a reflecta clarificările de mai sus, au fost aduse completări la art. 4 alin. (2) lit. c) din proiectul de decizie și la punctul 2 din formularul-tip.

10. ApTI* consideră că ANCOM creează categorii de „conținut ilegal” care nu sunt reglementate explicit ca fiind ilegale în legislația română în vigoare. ApTI* argumentează că lista de domenii de conținut ilegal din formularul-tip, pe care o consideră promovată într-un act normativ sub forma unor categorii ferme de conținut ilegal care poate fi raportat de notficatorii de încredere, cuprinde termeni care fie nu sunt conținut ilegal în România (exemplificând „defăimarea”), fie sunt conținut potențial periculos pentru minori, dar nu ilegal (exemplificând „conținutul care promovează tulburări de alimentație”).

ApTI* propune următoarele alternative:

10.1. renunțarea la lista domeniilor de competență din formularul-tip;

10.2. solicitantul statutului de notficator de încredere să identifice exact conținutul ilegal pe care îl raportează și temeiul legal specific din fiecare caz;

10.3. lista domeniilor de competență din formularul-tip să cuprindă identificarea concretă a fiecărei categorii de conținut prin raportare la textul de lege care îl declară ilegal. Tot în acest sens, un respondent propune includerea infracțiunilor din Codul Penal care au legătură cu crearea de conținut ilegal în sensul Regulamentului privind serviciile digitale la punctul 2 din formularul-tip.

* ApTI și celelalte 10 organizații semnatare ale scrisorii deschise.

Un respondent propune completarea unor categorii de conținut ilegal din formularul-tip cu anumite subcategorii, după cum urmează:

10.4. la lit. „F. Conduită fără consimțământ referitoare la imagini sau informații personale” este necesară includerea partajării neautorizate a informațiilor cu caracter personal, altele decât imagini;

10.5. la lit. „G. Agresiune sau intimidare online” este necesară includerea fenomenului de revenge porn, incriminat prin Legea nr. 171/2023 pentru modificarea și completarea art. 226 din Legea nr. 286/2009 privind Codul Penal și a cyberbullying-ului;

10.6. la lit. „H. Pornografie sau conținut cu caracter sexual” este necesară includerea unei noi sub-secțiuni pentru conținutul accesibil minorilor;

10.7. la lit. „J. Riscuri la adresa siguranței naționale” este necesară includerea faptei de constituire a unui grup infracțional organizat;

10.8. la lit. „O. Violență” este necesară completarea sintagmei „violența bazată pe gen” astfel: „violența bazată pe gen, inclusiv violența domestică”.

Răspuns ANCOM: Conform art. 24 alin. (5) din Regulamentul privind serviciile digitale, *„Furnizorii de platforme online transmit Comisiei, fără întârzieri nejustificate, deciziile și expunerile de motive menționate la articolul 17 alineatul (1), în vederea includerii acestora într-o bază de date care poate fi citită automat, gestionată de Comisie. Furnizorii de platforme online se asigură că informațiile transmise nu conțin date cu caracter personal.”* Conform art. 17 alin. (1) din actul legislativ european, *„Furnizorii de servicii de găzduire furnizează oricărui destinatar afectat al serviciului o expunere de motive clară și specifică pentru oricare dintre următoarele restricții impuse pe motiv că informațiile furnizate de destinatarul serviciului constituie conținut ilegal sau sunt incompatibile cu condițiile generale de utilizare ale acestora:*

- (a) orice restricții privind vizibilitatea anumitor informații furnizate de destinatarul serviciului, inclusiv eliminarea conținutului, blocarea accesului la conținut sau retrogradarea conținutului;*
- (b) suspendarea, sistarea sau alte restricții ale plăților monetare;*
- (c) suspendarea sau sistarea totală sau parțială a furnizării serviciului;*
- (d) suspendarea sau închiderea contului destinatarului serviciului.”*

În vederea operaționalizării bazei de date menționate la art. 24 alin. (5) din Regulamentul privind serviciile digitale, Comisia Europeană a stabilit o listă³ a categoriilor de motive în baza cărora furnizorii de platforme online impun restricții destinatarilor serviciului. Aceste motive, conform art. 17 alin. (1), pot fi legate fie de faptul că informațiile furnizate de destinatarul serviciului constituie conținut ilegal, fie de faptul că informațiile respective sunt incompatibile cu condițiile generale de utilizare a serviciilor furnizorului de platforme online. Includerea diferitelor tipuri de conținut ilegal în anumite categorii și subcategorii permite tuturor furnizorilor de platforme online⁴ care au obligația prevăzută la art. 24 alin. (5) din Regulamentul privind serviciile digitale să realizeze o raportare uniformă a expunerilor de motive, chiar dacă restricțiile au fost impuse în baza unor temeuri juridice sau contractuale diferite.

Pornind de la lista menționată mai sus și având în vedere că notificările transmise de notificatorii de încredere potrivit art. 16 pot viza doar conținutul ilegal, nu și încălcări ale condițiilor generale de utilizare a serviciilor furnizorului de platforme online, în cadrul unui subgrup informal de coordonatori ai serviciilor digitale, care s-au aflat în contact cu Comisia Europeană, s-a discutat și a fost elaborată o listă a categoriilor de conținut ilegal, cu caracter exemplificativ și neexhaustiv, al

³ <https://transparency.dsa.ec.europa.eu/page/documentation#16-category-specification-category-category-addition-category-specification>.

⁴ Obligația prevăzută la art. 24 alin. (5) din Regulamentul privind serviciile digitale se aplică atât furnizorilor de platforme online desemnate platforme online foarte mari, cât și tuturor celorlalți furnizori de platforme online care nu se încadrează în categoria microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE.

cărei rol principal este de armonizare a aplicării art. 22 din Regulamentul privind serviciile digitale în toate statele membre ale UE.

Reamintim că un notificator de încredere căruia i-a fost acordat acest statut în baza Regulamentului privind serviciile digitale și care acționează în cadrul domeniului de competență desemnat poate transmite notificări oricărui furnizor de platforme online⁵ care oferă servicii în Uniunea Europeană. Prin urmare, pentru ca mecanismul notificatorilor de încredere prevăzut de Regulamentul privind serviciile digitale să poată funcționa în practică, este necesar ca toți furnizorii de platforme online să poată accesa o bază unică de date cu informații privind notificatorii de încredere desemnați în toate statele membre UE. Această bază de date este prevăzută de art. 22 alin. (5) din Regulamentul privind serviciile digitale: *„Comisia publică informațiile menționate la alineatul (4) într-o bază de date accesibilă publicului într-un format ușor accesibil și care poate fi citit automat și actualizează baza de date”*. De asemenea, este foarte important pentru funcționarea în practică a mecanismului notificatorilor de încredere ca domeniile de competență ale fiecăruia dintre aceștia să fie cunoscute de furnizorii de platforme online și aceștia să poată implementa la rândul lor, cu ușurință, modalități prin care să se asigure că notificatorii de încredere acționează exclusiv în domeniile de competență desemnate. Așadar, rolul listei categoriilor de conținut ilegal este de asigurare a implementării armonizate a art. 22 din Regulamentul privind serviciile digitale în toate statele membre ale UE. De altfel, această listă poate fi regăsită pe paginile de internet ale coordonatorilor serviciilor digitale din Irlanda⁶, Italia⁷, Danemarca⁸.

Importanța abordării armonizate a implementării art. 22 din Regulamentul privind serviciile digitale a fost subliniată și de Computer & Communications Industry Association⁹ în materialul *„Recommendations on Trusted Flaggers”*¹⁰ publicat la data de 15 aprilie 2024: *„The creation of the publicly available database of names, addresses and email addresses of Trusted Flaggers foreseen by Article 22(5) should also be a priority to support the harmonised application of Article 22. The database must be put in place by the Commission as soon as possible ahead of the first appointments of Trusted Flaggers so that DSCs can upload the information from the start. Some online platforms will be able to pull from the database in real-time from an API to integrate into their notice intake systems as a signal to treat with priority.”* („Crearea bazei de date publice cu numele, adresele și adresele de e-mail ale notificatorilor de încredere, prevăzută de art. 22 alin. (5) ar trebui să fie, de asemenea, o prioritate, pentru a sprijini aplicarea armonizată a art. 22. Comisia trebuie să implementeze cât mai rapid posibil baza de date, înainte de a fi făcute primele desemnări de notificatori de încredere, astfel încât coordonatorii serviciilor digitale să poată încărca informațiile relevante de la început. Unele platforme online ar putea accesa în timp real informațiile din această bază de date, prin intermediul unei interfețe API, pentru a acorda prioritatea necesară în cadrul mecanismelor proprii de notificare și acțiune.” – traducerea noastră)

După cum am precizat și în răspunsul la observația 9, solicitantul statutului de notificator de încredere este cel care poate și trebuie să indice cu precizie tipul sau tipurile de conținut ilegal pe care le poate detecta, identifica și notifica. Indicarea tipului sau tipurilor de conținut ilegal se face prin precizarea cu exactitate a articolelor din legislația în vigoare, națională sau europeană (sau, dacă este cazul, a altor state membre), care califică respectivul conținut drept ilegal. Totodată,

⁵ Cu excepția celor care se încadrează în categoria microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici, în sensul definiției din Recomandarea 2003/361/CE.

⁶ https://www.cnam.ie/wp-content/uploads/2024/02/20240216_Article22_GuidanceForm_Branded_vF_KW.pdf - a se vedea paginile 20 și 21.

⁷ <https://www.agcom.it/documents/10179/33213833/Allegato+15-2-2024+1708010469236/cba801de-88fa-4f0c-95c8-7bcd81455dbf?version=1.0> – a se vedea paginile 18 și 19.

⁸ [https://www.kfst.dk/forbrugerforhold/digitale-formidlingstjenester-dsa/paalidelig-indberetter-forsker-eller-tvistbillaegger/paalidelig-indberetter-af-ulovligt-indhold/#:~:text=Hent%20ans%C3%B8gningsskema,p%C3%A5lidelig%20indberetter%20\(doc\)](https://www.kfst.dk/forbrugerforhold/digitale-formidlingstjenester-dsa/paalidelig-indberetter-forsker-eller-tvistbillaegger/paalidelig-indberetter-af-ulovligt-indhold/#:~:text=Hent%20ans%C3%B8gningsskema,p%C3%A5lidelig%20indberetter%20(doc)) – a se vedea Anexa 3 Listă de domenii de expertiză privind conținutul ilegal (neexhaustiv), pag. 10-13.

⁹ <https://ccianet.org/about/members/>.

¹⁰ <https://ccianet.org/wp-content/uploads/2024/04/DSA-Recommendations-on-Trusted-Flaggerspdf.pdf>

pentru obținerea statutului de notificator de încredere, nu este suficientă indicarea tipului sau tipurilor de conținut ilegal, ci este obligatorie demonstrarea deținerii cunoștințelor de specialitate și a competențelor specifice în detectarea, identificarea și notificarea respectivului tip de conținut ilegal. Cu alte cuvinte, cu referire la unul din exemplele date, „defăimare”, dacă solicitantul statutului de notificator de încredere nu poate arăta cu precizie articolele din legislația românească care incriminează „defăimarea”, atunci nu i se poate acorda statutul de notificator de încredere în acest domeniu de competență. Domeniul de competență are, de altfel, și o dimensiune teritorială, dată de teritoriul în care este aplicabilă legislația în discuție.

În concluzie, prin includerea listei categoriilor de conținut ilegal la punctul 2 din formularul-tip, ANCOM nu creează categorii de conținut ilegal, după cum rețin respondenții, ci facilitează încadrarea tipurilor de conținut ilegal (identificate strict prin raportare la legislația în vigoare aplicabilă) în categorii similare la nivel UE, astfel încât să existe premisele unei aplicări unitare a art. 22 din Regulamentul privind serviciile digitale.

În continuare, răspundem propunerilor punctuale formulate de respondenți pe acest subiect:

10.1. După cum am explicat pe larg mai sus, precizarea domeniului de competență, într-un mod cât mai armonizat la nivel UE, este esențială pentru funcționarea mecanismului notificatorilor de încredere stabilit prin Regulamentul privind serviciile digitale. Prin urmare, nu este indicată renunțarea la lista domeniilor de competență din formularul-tip, iar propunerea se respinge.

În mod suplimentar celor arătate anterior se va remarca că lista propusă în formularul-tip nu intenționează să trateze, la nivel orizontal, toate tipurile de conținut ilegal ce ar putea să se regăsească în legislația românească.

Din punctul nostru de vedere, pentru a avea rezultatele scontate de actul legislativ european este de dorit ca efortul administrației publice pe acest palier să fie coroborat și cu informațiile furnizate de entități care acționează în domeniul privat. Altfel spus, din documentele și informațiile furnizate de entitatea ce intenționează să devină notificator de încredere, coroborate cu analiza internă din cadrul coordonatorului serviciilor digitale, desfășurată cu ocazia depunerii cererii de acordare a statutului, trebuie să rezulte, fără echivoc, normele juridice precise pe care se sprijină activitatea pentru care solicită certificare. Această viziune arată deschidere și transparență către mediul privat și nu intenția de a introduce noi tipuri de conținut ilegal la nivelul legislației secundare (aspect ce este, după cum se cunoaște, imposibil din punct de vedere juridic având în vedere ierarhia actelor normative în sistemul de drept național).

10.2. După cum am explicat și în răspunsul la observația 9, solicitantul statutului de notificator de încredere este cel care poate și trebuie să indice cu precizie tipul sau tipurile de conținut ilegal pe care le poate detecta, identifica și notifica, iar indicarea tipului sau tipurilor de conținut ilegal se face prin precizarea cu exactitate a articolelor din legislația în vigoare, națională sau europeană (sau, dacă este cazul, a altor state membre), care califică respectivul conținut drept ilegal. Pentru a face mai clar acest aspect, au fost aduse completări la art. 4 alin. (2) lit. c) din proiectul de decizie („*Formularul-tip cuprinde, în mod obligatoriu, cel puțin următoarele informații: [...] c) domeniul de competență în care intenționează să activeze ca notificator de încredere prin indicarea tipului sau tipurilor de conținut ilegal, pe care intenționează să le detecteze, identifice și notifice și precizarea articolelor relevante din actele normative în vigoare care califică drept ilegal respectivul tip de conținut;*”), la punctul 2 din Formularul-tip („2. Domeniul de competență. Bifați tipurile de conținut ilegal pe care solicitantul intenționează să le detecteze, să le identifice și să le notifice în calitate de notificator de încredere și precizați în coloana „Detalii” articolele relevante din actele normative în vigoare aplicabile pentru fiecare din categoriile sau subcategoriile bifate.”, respectiv în capul de tabel de la punctul 2, la coloana a treia a fost adăugată precizarea „(precizați, pentru fiecare categorie sau subcategorie pe care ați bifat-o, articolele relevante din actele normative în vigoare aplicabile)” – textul subliniat reprezintă textul adăugat).

În cazul în care propunerea se referă la obligația notificatorului de încredere de a preciza temeiul legal specific pentru fiecare caz în parte de notificare a conținutului ilegal, atragem atenția asupra obligației corelative stabilite prin art. 16 alin. (2) lit. (a) din Regulamentul privind serviciile

digitale, conform căreia notificările transmise trebuie să conțină „o explicație suficient de justificată a motivelor pentru care persoana fizică sau entitatea susține că informațiile în cauză constituie conținut ilegal”. Dacă notificatorul de încredere transmite în mod frecvent notificări vădit nefondate, atunci, conform art. 23 din Regulamentul privind serviciile digitale, furnizorul platformei online poate suspenda, pentru o perioadă rezonabilă de timp, prelucrarea notificărilor transmise de acesta. Totodată, conform art. 22 alin. (6) din actul legislativ european, transmiterea unui număr semnificativ de notificări insuficient de precise, incorecte sau motivate în mod inadecvat, poate atrage, în urma unei investigații a coordonatorului serviciilor digitale, revocarea statutului de notificator de încredere. Așadar, Regulamentul privind serviciile digitale conține prevederi care reflectă propunerea transmisă, astfel încât nu sunt necesare alte intervenții în proiectul de decizie.

10.3. Considerăm că este responsabilitatea solicitantului să indice cu exactitate articolele din legislația în vigoare, națională sau europeană (sau, dacă este cazul, a altor state membre ale UE), care califică un tip de conținut drept ilegal, având în vedere că are obligația de a demonstra că deține cunoștințe de specialitate și competențe specifice în detectarea, identificarea și notificarea aceluiași tip de conținut ilegal. Din acest motiv, nu considerăm necesar ca ANCOM să indice temeiurile legale aferente fiecărei categorii sau subcategorii de conținut ilegal; prin urmare, propunerea se respinge.

10.4. – 10.8. În considerarea faptului că propunerile făcute aduc un plus de claritate în context, acestea au fost acceptate, iar modificările corespunzătoare au fost făcute în tabelul de la punctul 2 din formularul-tip.

11. ApTI* consideră că proiectul de decizie supus consultării prevede crearea unui mecanism în care ANCOM, cel care verifică un „notificator de încredere”, este o instituție cu competențe într-un domeniu tehnic restrâns, care nu are nicio competență pe fondul domeniului verificării. ApTI* susține că ANCOM nu menționează explicit nici unul din criteriile pe care le va folosi în evaluarea competenței candidaților pentru statutul de notificator. ApTI* solicită explicitarea modului în care o organizație non-guvernamentală poate deveni notificator de încredere, inclusiv prin detalierea criteriilor de analiză a capacității viitorilor notificatori de a discerne în ce măsură un conținut este ilegal și nu se încadrează în limitele libertății de exprimare. ApTI* propune ca ANCOM să demareze un efort de identificare, împreună cu alți stakeholderi, a modului de implementare a verificărilor cerute de Regulamentul privind serviciile digitale (inclusiv posibilitatea de externalizare a acestora), prealabil adoptării deciziei.

Răspuns ANCOM: Conform art. 22 alin. (2) din Regulamentul privind serviciile digitale, „Statutul de „notificator de încredere” în temeiul prezentului regulament *se acordă, la cererea oricărei entități, de coordonatorul serviciilor digitale din statul membru în care este stabilit solicitantul, dacă solicitantul demonstrează că îndeplinește toate condițiile următoare:*

(a) are cunoștințe de specialitate și competențe specifice în detectarea, identificarea și notificarea conținutului ilegal;

(b) este independent de orice furnizori de platforme online;

(c) își desfășoară activitățile de așa manieră încât să transmită notificări cu diligență, acuratețe și obiectivitate.”

Așadar, Regulamentul privind serviciile digitale, act legislativ obligatoriu, stabilește că acordarea statutului de notificator de încredere este în sarcina coordonatorului serviciilor digitale. Prin urmare, această sarcină nu poate fi delegată către o terță parte. De asemenea, Regulamentul privind serviciile digitale stabilește că solicitantului îi revine sarcina probei în ceea ce privește demonstrarea îndeplinirii tuturor condițiilor precizate la art. 22 alin. (2). Astfel, mecanismul de acordare a statutului de notificator de încredere este stabilit direct prin Regulamentul privind serviciile digitale, iar proiectul de decizie supus consultării publice nu adaugă nimic la acest mecanism deja instituit, ci doar stabilește cadrul procedural ce trebuie urmărit de persoanele interesate.

În ceea ce privește modul în care ANCOM va analiza documentele și dovezile depuse de solicitanți în sprijinul demonstrării îndeplinirii condițiilor precizate la art. 22 alin. (2), în acele cazuri

în care va considera că este necesară expertiză specifică, ANCOM poate solicita sprijin în baza art. 13 din Legea nr. 50/2024:

„Art. 13. – (1) Coordonatorul serviciilor digitale poate solicita sprijinul oricărei autorități sau instituții publice care deține cunoștințe de specialitate relevante, inclusiv prin punerea la dispoziție a cunoștințelor și resurselor tehnice necesare în vederea aplicării Regulamentului și a prezentei legi. (2) Coordonatorul serviciilor digitale poate solicita și sprijinul unei persoane juridice de drept privat care deține cunoștințe de specialitate relevante.”

Aplicabile ar putea fi și dispozițiile art. 12 din Legea nr. 50/2024.

Se vede așadar că norma primară indică un cadru în jurul căruia pot fi găsite cele mai potrivite soluții pentru a face acest mecanism funcțional.

De remarcat că, în baza aceluiași mecanism instituit de Regulamentul privind serviciile digitale, precum și într-un cadru procedural similar, coordonatorul serviciilor digitale din Finlanda (Traficom, anterior reglementator sectorial în transporturi și comunicații electronice) a acordat, la data de 7 martie 2024, statutul de notificator de încredere unei entități care activează în domeniul drepturilor de proprietate intelectuală¹¹.

12. ApTI* consideră că propunerile formulate în proiectul de decizie au toate șansele de a limita drepturi fundamentale, în special libertatea de exprimare. În plus, ApTI* recomandă retragerea proiectului de decizie, realizarea unei analize de impact asupra drepturilor omului și organizarea unei dezbateri publice cu implicarea industriei și a societății civile pe tema modului în care ANCOM își propune să respecte drepturile fundamentale prin implementarea Regulamentului privind serviciile digitale. ApTI* consideră că ANCOM ar trebui să pregătească și să prezinte o analiză a modului în care deciziile aferente aplicării Regulamentului privind serviciile digitale afectează drepturile fundamentale, pe baza criteriilor propuse de Guvernul României și utilizând expertiza unor instituții publice (de ex. Avocatul Poporului sau IRDO) sau a ONG-urilor. Totodată, ApTI* consideră că ANCOM trebuie să identifice actorii cheie și modalitățile de consultare a acestora inclusiv prin organizarea unei structuri de tip multistakeholder (business, academia, societate civilă), înainte de propunerea unor măsuri cu efecte neclare, pentru a identifica dacă deciziile luate sunt în direcția potrivită.

Răspuns ANCOM: Având în vedere că Regulamentul privind serviciile digitale este un instrument juridic de directă aplicare, aspect statuat prin Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene și prin legea fundamentală, iar proiectul de decizie privind acordarea statutului de notificator de încredere nu poate adăuga la Regulamentul privind serviciile digitale, ci doar stabilește cadrul procedural de acordare, suspendare, încetare și revocare a statutului de notificator de încredere, considerăm că viitoarea decizie a ANCOM pe acest subiect – *acordarea statutului de notificator de încredere* – nu poate avea un impact diferit de impactul pe care Regulamentul privind serviciile digitale îl poate avea asupra drepturilor fundamentale garantate de Carta drepturilor fundamentale ale Uniunii Europene. Așadar, nu este necesară o analiză suplimentară în acest sens.

Cu accent pe mecanismul notificatorilor de încredere, vom detalia în continuare mecanismele de notificare și acțiune din Regulamentul privind serviciile digitale, care creează premisele pentru asigurarea unui echilibru între drepturile tuturor părților implicate.

¹¹ <https://www.traficom.fi/en/communications/data-economy-and-digital-services/trusted-flaggers>. Lista notificatorilor de încredere cărora le-a fost acordat acest statut în baza Regulamentului privind serviciile digitale poate fi consultată și pe pagina de internet a Comisiei Europene: <https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/trusted-flaggers-under-dsa>.

Statutul de notficator de încredere acordat în baza art. 22 din Regulamentul privind serviciile digitale oferă entității care l-a obținut dreptul de a-i fi **tratate cu prioritate** notificările¹² pe care le transmite unui furnizor de platforme online¹³ în cadrul mecanismului de notificare și acțiune pe care acesta este obligat să îl implementeze conform art. 16 din Regulamentul privind serviciile digitale.

Astfel, la fel ca orice persoană fizică sau altă entitate, notficatorul de încredere poate notifica prezența în cadrul serviciului oferit de furnizorul platformei online a unor informații pe care le consideră a constitui conținut ilegal. Însă, deoarece notficatorul de încredere a demonstrat¹⁴ că are cunoștințe de specialitate și competențe specifice în detectarea, identificarea și notificarea conținutului ilegal, notificările sale sunt tratate de către furnizorul platformei online cu prioritate, respectiv sunt prelucrate **și se ia o decizie în privința acestora fără întâzieri nejustificate**.

Atât art. 22 alin. (1), cât și art. 16 alin. (5)¹⁵ din Regulamentul privind serviciile digitale ne arată că decizia privind informațiile la care se referă notificarea este luată de furnizorul de platformă online ce a fost notificat de către notficatorul de încredere. Așadar, **în nici un moment notficatorul de încredere desemnat** de coordonatorul serviciilor digitale conform Regulamentului privind serviciile digitale **nu va putea elimina conținutul presupus ilegal**.

Având în vedere condițiile¹⁶ pe care trebuie să le îndeplinească o entitate care solicită acordarea statutului de notficator de încredere, este de așteptat ca într-o măsură semnificativă, deciziile luate de furnizorul platformei online notificat de prezența conținutului ilegal în cadrul serviciului său să fie de impunere a unor restricții (cum ar fi, de exemplu, eliminarea respectivului conținut ilegal).

Riscul unei reacții exagerate din partea furnizorului platformei online de impunere a restricțiilor în mod excesiv este contrabalansat de alte mecanisme instituite în Regulamentul privind serviciile digitale, pe care le vom prezenta mai jos, cu referire doar la furnizorii de platforme online, pentru a păstra cadrul subiectului referitor la notficatorii de încredere.

Conform art. 17 din Regulamentul privind serviciile digitale, pentru orice restricție¹⁷ impusă de furnizorul platformei online, pe motiv că informațiile furnizate de destinatarul serviciului constituie conținut ilegal, furnizorul platformei online trebuie să îi dea destinatarului serviciului o **expunere de motive clară și specifică**¹⁸. Art. 17 alin. (3) din Regulamentul privind serviciile digitale stabilește minimul de informații pe care trebuie să îl conțină expunerea de motive, dintre care amintim: în cazul în care decizia se referă la un presupus conținut ilegal, **o trimitere la temeiul juridic** pe care se bazează și explicarea motivelor pentru care se consideră că informațiile constituie

¹² Notificările sunt tratate cu **prioritate** atunci **când notficatorii de încredere acționează în domeniul lor de competență desemnat**. Spre exemplificare, dacă un ONG are statut de notficator de încredere în domeniul legislației de protecție a copiilor, o notificare a acestuia referitoare la o presupusă încălcare a drepturilor de autor va fi tratată fără prioritate, însă cu aceeași diligență, obiectivitate, în mod nearbitrar și în timp util cum sunt tratate notificările primite de la orice persoană fizică sau entitate fără statut de notficator de încredere.

¹³ Orice furnizor de platforme online, cu excepția celor care sunt microîntreprinderi sau întreprinderi mici care nu au fost desemnate platforme online foarte mari.

¹⁴ În plus, acesta trebuie să mai demonstreze că este independent de orice furnizor de platforme online și că poate transmite notificări cu diligență, acuratețe și obiectivitate.

¹⁵ Art. 16 alin. (5): „De asemenea, **furnizorul notifică fără întâzieri nejustificate persoanei fizice sau entității respective decizia pe care a luat-o în legătură cu informațiile la care se referă notificarea, oferind informații cu privire la căile de atac posibile în legătură cu decizia respectivă.**” (subl. ns.).

¹⁶ Conform art. 22 alin. (2) din Regulamentul privind serviciile digitale.

¹⁷ Restricțiile pot fi:

- orice restricții privind vizibilitatea anumitor informații furnizate de destinatarul serviciului, **inclusiv eliminarea conținutului**, blocarea accesului la conținut sau retrogradarea conținutului;
- suspendarea, sistarea sau alte restricții ale plăților monetare;
- suspendarea sau sistarea totală sau parțială a furnizării serviciului;
- suspendarea sau închiderea contului destinatarului serviciului.

¹⁸ Cu excepția următoarelor situații: când furnizorul nu cunoaște datele de contact ale destinatarului serviciului, când informațiile constituie conținut comercial înșelător de largă circulație sau când eliminarea conținutului ilegal s-a făcut ca urmare a ordinului emis de o autoritate relevantă.

conținut ilegal în baza respectivului temei și **informații clare și ușor de înțeles privind căile de atac la care poate recurge destinatarul serviciului** în ceea ce privește decizia, în special, după caz, mecanismele interne de soluționare a plângerilor, soluționarea extrajudiciară a litigiilor și căile de atac judiciare.

De menționat că atât destinatarul serviciului¹⁹ afectat de restricția impusă de furnizorul platformei online, cât și persoana fizică sau entitatea care a transmis notificarea și nu a fost mulțumită de decizia luată de furnizorul platformei online la primirea respectivei notificări, pot utiliza **sistemul intern de soluționare a plângerilor**²⁰ pe care furnizorii de platforme online²¹ au obligația să îl implementeze, conform art. 20 din Regulamentul privind serviciile digitale.

Furnizorii de platforme online au obligația de a trata plângerile depuse prin intermediul sistemului lor intern de soluționare a plângerilor în timp util, în mod nediscriminatoriu, diligent, și nearbitrar. **În cazul în care o plângere conține motive suficiente pentru ca furnizorul platformei online să considere că decizia sa de a nu da curs notificării este nefondată sau că informațiile la care se referă plângerea nu sunt ilegale, furnizorul platformei online anulează decizia reclamată** fără întârzieri nejustificate și îi informează pe reclamantii fără întârzieri nejustificate cu privire la decizia motivată pe care au luat-o în legătură cu informațiile la care se referă plângerea și cu privire la posibilitatea de soluționare extrajudiciară a litigiului și cu privire la alte căi de atac disponibile.

În plus față de mecanismul sistemului intern de soluționare a plângerilor, Regulamentul privind serviciile digitale prevede și **soluționarea extrajudiciară a litigiilor** (conform art. 21). În acest sens, destinatarul serviciului afectați de decizia furnizorului platformei online, respectiv persoanele fizice sau entitățile care au transmis notificări și sunt nemulțumiți de decizia furnizorului platformei online, au dreptul de a opta pentru orice organism de soluționare extrajudiciară a litigiilor care a fost certificat în conformitate cu Regulamentul privind serviciile digitale, în vederea soluționării litigiilor legate de deciziile respective, inclusiv a plângerilor care nu au fost soluționate prin intermediul sistemului intern de soluționare a plângerilor.

Totodată, Regulamentul privind serviciile digitale reamintește dreptul destinatarului serviciului în cauză de a iniția, în orice etapă, proceduri pentru a contesta deciziile respective ale furnizorilor de platforme online **în fața unei instanțe judecătorești, în conformitate cu dreptul aplicabil.**

În privința eventualelor **abuzuri pe care le-ar putea face un notificator de încredere**, prin transmiterea frecventă de notificări sau plângeri care sunt în mod vădit nefondate, art. 23 din Regulamentul privind serviciile digitale prevede **obligația furnizorilor de platforme online de a suspenda**, pe o perioadă rezonabilă de timp și după emiterea prealabilă a unui avertisment, **prelucrarea notificărilor și a plângerilor transmise de respectivul notificator de încredere**. În plus, conform art. 22 alin. (6) și (7) din Regulamentul privind serviciile digitale, **ANCOM revocă statutul de notificator de încredere**, dacă stabilește, în urma unei investigații efectuate din proprie inițiativă sau ca urmare a primirii unor informații de la terți (inclusiv de la furnizorul platformei online, privind existența unui **număr semnificativ de notificări insuficient de precise, incorecte sau motivate în mod inadecvat**), că **entitatea respectivă nu mai îndeplinește condițiile** prevăzute la art. 22 alin. (2) din Regulamentul privind serviciile digitale.

Dincolo de obligațiile de a informa persoana fizică sau entitatea care trimite o notificare cu privire la decizia luată, respectiv de a informa destinatarul serviciului afectat de decizia respectivă, precum și de obligațiile de a informa reclamantii cu privire la decizia luată în privința plângerii depuse, furnizorii de platforme online²² mai au și **obligații de raportare în materie de transparență.**

¹⁹ Art. 3 lit. b) din Regulamentul privind serviciile digitale.

²⁰ Depuse în interiorul perioadei de 6 luni de la data comunicării deciziei.

²¹ Orice furnizor de platforme online, cu excepția celor care sunt microîntreprinderi sau întreprinderi mici care nu au fost desemnate platforme online foarte mari.

²² Orice furnizor de platforme online, cu excepția celor care sunt microîntreprinderi sau întreprinderi mici care nu au fost desemnate platforme online foarte mari.

Astfel, conform art. 15 din Regulamentul privind serviciile digitale, furnizorii de platforme online au **obligatia de a publica, cel puțin anual, un raport** care să conțină, între altele:

- numărul de notificări transmise în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul privind serviciile digitale, clasificate în funcție de tipul de conținut presupus ilegal în cauză, numărul de notificări transmise de notificatorii de încredere, orice acțiune întreprinsă în urma notificărilor, făcând distincție între acțiunile întreprinse în temeiul legii sau al condițiilor generale de utilizare ale furnizorului, numărul de notificări prelucrate exclusiv prin mijloace automatizate, precum și durata de timp mediană necesară pentru a întreprinde acțiunea;
- numărul și tipul de măsuri luate care afectează disponibilitatea, vizibilitatea și accesibilitatea informațiilor furnizate de destinatarul serviciului și capacitatea destinatarilor de a furniza informații prin intermediul serviciului, precum și alte restricții conexe ale serviciului; informațiile raportate se clasifică în funcție de tipul de conținut ilegal sau de încălcarea condițiilor generale ale furnizorului de servicii, de metoda de detectare și de tipul de restricție aplicată;
- numărul de plângeri primite prin intermediul sistemelor interne de soluționare a plângerilor în conformitate cu articolul 20 din Regulamentul privind serviciile digitale, temeiul plângerilor respective, deciziile luate cu privire la plângerile respective, durata de timp mediană necesară pentru luarea deciziilor respective și numărul de cazuri în care deciziile respective au fost anulate;
- orice utilizare a mijloacelor automatizate în scopul moderării conținutului, inclusiv o descriere calitativă, o specificare a scopurilor exacte, a indicatorilor de acuratețe și a ratei posibile de eroare a mijloacelor automatizate utilizate pentru îndeplinirea acestor scopuri, precum și orice garanții aplicate.

În plus, conform art. 24 alin. (5) din Regulamentul privind serviciile digitale, Comisia Europeană gestionează **baza de date cu deciziile și expunerile de motive** prevăzute la art. 17 alin. (1) din Regulamentul privind serviciile digitale. Aceasta poate fi accesată la adresa <https://transparency.dsa.ec.europa.eu/>. Până la data de 21 mai 2024, cele 16 platforme online înrolate au trimis un număr de 17.740.103.268 expuneri de motive pentru a fi incluse în baza de date.

Și **notificatorii de încredere au obligația de a publica, cel puțin anual, rapoarte** ușor de înțeles și detaliate cu privire la notificările transmise, clasificate în funcție de identitatea furnizorului platformei online, tipul de conținut notificat despre care se presupune că este ilegal și măsurile luate de furnizor.

Rapoartele publice menționate anterior oferă posibilitatea unei observări atente a activității notificatorilor de încredere, respectiv a modului în care răspund furnizorii de platforme online la notificări, din partea oricărei persoane sau organizații interesate.

În concluzie, **mecanismele prezentate mai sus au potențialul de a balansa** atât riscul unei reacții exagerate din partea furnizorului platformei online de impunere a restricțiilor în mod excesiv, cât și riscul de pasivitate excesivă în fața notificărilor privind existența conținutului ilegal în cadrul serviciului pe care îl oferă.

Măsura în care aceste mecanisme vor funcționa adecvat va fi evaluată ulterior, conform prevederilor art. 91 din Regulamentul privind serviciile digitale; astfel, până la 17 noiembrie 2027 și, ulterior, din cinci în cinci ani, Comisia Europeană realizează o evaluare a Regulamentului privind serviciile digitale (inclusiv, între altele, a aplicării art. 16 privind mecanismele de notificare și acțiune, art. 20 privind sistemul intern de soluționare a plângerilor, art. 21 privind soluționarea extrajudiciară a litigiilor, precum și impactul asupra respectării dreptului la libertatea de exprimare și de informare) și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European, însoțit, dacă este cazul, de o propunere de modificare a Regulamentului privind serviciile digitale.

13. ApTI* consideră că ANCOM ar trebui să se axeze pe problemele majore care intră în spectrul de aplicare a Regulamentului privind serviciile digitale – 95% dintre probleme sunt legate de raportarea conținutului ilegal pe marile platforme (VLOPs) și lipsa de răspuns adecvat a acestora.

Răspuns ANCOM: Pentru început semnalăm că observația nu face obiectul consultării proiectului de decizie – acordarea statutului de notficator de încredere.

Cu toate acestea, suntem în măsură să aducem unele lămuriri în raport de observația primită din partea respondentului:

După cum se cunoaște, furnizorii de platforme online foarte mari sunt desemnați de către Comisia Europeană, iar o listă completă a acestora, la data redactării prezentului document, poate fi identificată pe pagina de internet²³ a organismului european.

Art. 56 din Regulamentul privind serviciile digitale trasează limitele competenței de supraveghere și asigurare a respectării acestuia raportat la locul principal de stabilire al furnizorului de servicii intermediare, precum și la calitatea de furnizor al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare foarte mare. Pentru furnizorii astfel desemnați, Regulamentul privind serviciile digitale stabilește o serie de competențe exclusive²⁴ ale Comisiei Europene, precum și anumite competențe comune²⁵ ale Comisiei Europene și ale coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire a furnizorului unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare foarte mare. Până în acest moment, niciun furnizor al unei platforme online foarte mari sau al unui motor de căutare foarte mare nu este stabilit în România.

Cu referire la mecanismul de notificare a conținutului ilegal în baza art. 16 din Regulamentul privind serviciile digitale, amintim existența unor investigații deschise de Comisia Europeană împotriva AliExpress²⁶, X²⁷ și Meta²⁸.

Pe de altă parte, ANCOM, în calitatea sa de coordonator al serviciilor digitale, poate furniza Comisiei Europene și coordonatorului serviciilor digitale din țara de stabilire orice informații sau date colectate cu privire la activitatea furnizorilor de platforme online foarte mari. În plus, Regulamentul privind serviciile digitale prevede mecanisme de cooperare între coordonatorii serviciilor digitale și între aceștia și Comisia Europeană, în vederea aplicării acestuia în mod coerent și eficient.

În cele din urmă, Regulamentul privind serviciile digitale conține o serie de obligații ce revin furnizorilor de platforme online foarte mari, iar între acestea se regăsește și obligația de evaluare a riscurilor astfel cum dispune art. 34 din actul legislativ european, text ce face referire la riscuri sistematice referitoare la diseminarea de conținut ilegal prin intermediul serviciilor lor.

²³ [Supervision of the designated very large online platforms and search engines under DSA | Shaping Europe's digital future \(europa.eu\)](https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_24_1485)

²⁴ Conform art. 56 alin. (2) și (3) din Regulamentul privind serviciile digitale.

²⁵ Conform art. 56 alin. (4) din Regulamentul privind serviciile digitale.

²⁶ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/IP_24_1485

²⁷ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_23_6709

²⁸ https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/en/ip_24_2373